

לפני שמחילים את החוק הישראלי על רמת-הגולן צריכים להחיל אותו על מדינת-ישראל

זה נגע לליבו של שריד, והוא החליט אז שלעולם לא יפעל נגד ספיר באופן פוליטי.

שריד סיפר גם על ה- צורך שלו לנצח בכל מישחק שבו הוא משחק. "פעם ניצח אותי בני במישחק פינג-פונג, ואחרי זה לא עצמתי עין כל ה- לילה." הודה שריד.

מפקד גלי צה"ל לשעבר, **מרדכי** ("מוטקה") **נאור**, שפרש מתפקידו לפני שנה, הוציא השנה חמישה ספרים, שכולם דנים בארץ-ישראל. ב- אחד הספרים האלה, סיפורי ארץ אהבת, הוא מתאר כמה

שאנשי מכוני-ייצמן עסוקים עתה באיסוף ערלות. לתדהמת המראיין הסביר קציר שבמכוני- וייצמן גילו שאפשר לייצר נסיוב רפואי מערלות, ומאו פושטים אנשי המכון על בתי- חולים, ונמצאים בקשרים עם מוהלים בכל רחבי-הארץ.

המשרד **דויד אבי-דן** נשאל אם הוא תומך בהח- לת החוק הישראלי על רמת- הגולן. השיב אבידן: "לדעתי יש להחיל את החוק הישראלי קודם כל על מדינת-ישראל." בערב החג טילפן הרקדן הרוסי **אלכסנדר גורנוב**

הזמר האמריקאי **פרי קומן**, העומד לבקר בארץ, הודיע למפיק תוכניתו כי הוא שותף רק יין בשם בלו נאן (הגזירה הכחולה). המפיק **עומרי מרון** ביקש מהנהלת בית-המלון בהרצליה להשיג לקראת ביקור הזמר את היין, הנמכר רק בצרפת.

לפני ארבע שנים שוד- רה בטלוויזיה תוכנית בשם הימים הנוראים בשכונת אותה הינחה הנשיא **יצחק נבון**. עותק מהסרט נשאר ברשותו של נבון. אנשי הטלוויזיה, בראשותה של מנהלת מחלקת

הגרפיקאי המכונה **בניכל**, "טרטר", פתח סטודיו חדש. לכבוד הפתיחה ערך מסיבה לכל ידידיו. "כל מי שנכנס אלי לסטודיו זוכה בצילום במצלמה שלי," הודיע וצילם בין היתר את הצלם הוותיק, מיכה בר-עם. בר-עם וטרטר עובדים ביחד במוסיאון תל-אביב, טרטר כיועץ לעיצוב ובר-עם כיועץ לצילום של המוסיאון.

דויד טרסקובר

במצלמה שלי, הודיע וצילם בין היתר את הצלם הוותיק, מיכה בר-עם. בר-עם וטרטר עובדים ביחד במוסיאון תל-אביב, טרטר כיועץ לעיצוב ובר-עם כיועץ לצילום של המוסיאון.

שרלוט מורמן

הצ'לנית האמריקאית שבאה אר- צה לקראת מיפגש האמנות, "תל- חי 80", הופיעה שם כשהיא לובשת חזיית-טלוויזיה לפסל חי. שני מוניטורים קטנים של טלוויזיה היו מונחים על שדיה. בהופעתה פנתה לקהל ואמרה: "אני חולת סרטן, אינני יודעת כמה שנים עוד נשאר לי לחיות, אך אני נהנית לחופי." במחלת הסרטן לקחה לפני שמונה שנים, ובכל הופעה היא מספרת זאת.

קוריוזים מלפני 50 שנה ב- ארץ. נאור מגלה שסבו של השחקן הבריטי **פיטר יוסף טינרב** חי ביפו במשך שנים רבות. הוא היה בארון רוסי בשם **פון-אוסטינוב** ובא ל- ארץ בראשית שנות השמונים של המאה הקודמת. אחרי ש- גורש מרוסיה. הסב התגורר ב- יפו בשכונה הגרמנית וטיפח שם גן מיוחד-במינו עם זנים נדירים, שבו היו גם תוכים וקופים. בנו אביו של השחקן, **יונה אוסטינוב**, נולד כבר בלונדון, ושם נולד לו פיטר, הידוע כיוסטנוב. הברון הזקן התחתן עם אחת הנסיכות של בית-המלוכה האתיופית. פיטר מספר בספר-הביגורפיה שלו כי סבו היה קציר-רואי אך אהב לקרוא בתנ"ך, ונעזר תמיד במסרגה כדי לעקוב אחרי ה- שורות בספר. ביתו של הבא- רון אוסטינוב עדיין נמצא ב- יפו, ברחוב בר הפומן, ויש בו 24 חדרים.

נולד לשחקן אברהם מור ואשתו דליה. ל- בריית-המילה, שערכו לתינוק, באו אמנים רבים, כדי לברך את התורים המאושרים. מור, שזה לו ילדו הראשון, הסתובב נרגש ביותר וסיפר לכולם כמה חכם הוא בנו הצעיר. היודע כבר להודיע להוריו מתי הוא רעב ומתי הוא מרוצה. "הבעיה היחידה היא שמעכשו לא נוכל לצאת מן הבית מבלי לארגן קודם שמרטף, דבר שלא הטריד אותנו עד עכשיו," אמר.

לבייתה של אשת-הבהמה **נעמי ארוזה**, כדי לאחל לה שנה טובה. נעמי סיפרה לו כי קראה בעיתונים שהוא עומד לחזור ארצה תוך שבוע ולקנות בית בשכונת קרית-שמואל. ליד ב- תו של האמרגן שהביא אותו לארץ. גודונוב הכחיש מיד את כל הסיפור, ביקש ממנה ל- לוח לו תירגום רוסי של ה- קטעים שנכתבו על כך בעיתור- נים וסיפר לה שהוא עומד לשוב לארצות-הברית, ואין לו שום תוכניות לקנות פה בית או לבקר בארץ בקרוב.

בדורשיה בין מנכ"ל רשות-השידור לשעבר, **יצחק ליכני** ובק ח"כ **יוסי שריד**, שוחחו השניים על פחד-הקהל בעת הופעות צבוריות. ליכני סיפר שבשנה הראשונה, כשא- התחיל לראיין, הוא פחד כל- כך מפני הקהל, שהיה כותב את המלל שלו וקורא אותו מן הנייר. אחרי שנה קיבל יותר ביטחון, ומאו הוא מדבר באופן חופשי לפני אנשים. שריד, ל- עומת זאת, סיפר כי בהופעתו הראשונה לפני קהל פחד כל- כך, שלפני ההופעה רץ לשי- רותים והקיא.

עוד סיפר שריד על קירבתו לשר-האוצר לשעבר, **פינחס ספיר**. ספיר הציע לעזור לשריד להגיע לכנסת, אך שריד סירב, קודם כל מפני שפחד שמא ראש-הממשלה דאג, **גולדה מאיר**, שלא אהבה אותו, לא תעזור לו. שריד החליט לנסות בכוחות עצמו, וכאשר נבחר כח"כ ב- פעם הראשונה, מיהר לטלפן ל- ספיר ולהודיע לו על-כך. ספיר כליכך התרגש, שפרץ בבכי.

התוכניות. **אפתר סופר**, טלפנו אל הנשיא ואמרו לו כי היו רוצים לראות קאסטה של התוכנית כי יתכן שירצו לשדר אותה בשידור חוזר. הנשיא הזמין את סופר לביתו, וכאשר היא באה לשם הקריין הנשיא בעצמו לפני את ה- תוכנית. הוא החליף סרטים בעצמו, ועם תום ההקרנה הלך למטבח, הביא אוכל, והגיש לה אותו בעצמו. "לא האמנתי שאני נמצאת בביתו של ה- נשיא. הוא לא רק שימש כ- טכנאי, אלא הגיש לנו את האוכל בעצמו." אמרה סופר.

בתוכנית הרדיו שאלות אישיות ראיין **יעקב אגמון** את הנשיא לשעבר **אפרים קציר**. קציר סיפר לאגמון כי אנשים רבים במדינה משתמ- שים בכל מיני תאודיות במקום לעשות מעשים. כדוגמה, סיפר קציר על יהודי שהיה לו לול של תרנגולות שהתחילו למות. רץ היהודי אל הרב ושאל אותו מה לעשות. אמר לו הרב שיתן לן אורז. כעבור שבוע חזר היהודי ואמר שזה לא עזר, הן ממשיות למות. "תן להן תירס," אמר לו הרב. כעבור שבוע חזר היהודי ואמר שגם זה לא עזר. "אם כך תנסה לתת להן פירורי לחם," אמר לו הרב. אחרי שבוע שוב חזר היהודי ואמר לו שגם זה לא עזר, והן ממשיות למות. "כמה תרנגולות עוד נשארו לך?" שאל הרב את היהודי. "כולן מתו," השיב לו זה. "הבל, היו לי עוד כמה תיאודי- יות שרצית לנסות עליהן," השיב לו הרב.

באותו שידור סיפר קציר